

Høring om justering av hovedgudstjeneste og alminnelige bestemmelser.

Høringsvar fra Gulset og Skotfoss menighetsråd.

1a: Menigheten hadde allerede jobbet med gudstjenestens form lenge før initiativet kom fra kirken sentralt. Gudstjenestelivet har i mange år vært preget av en friere form enn det den tradisjonelle høymessen har lagt opp til, så når gudstjenestereformen kom gikk vi bare videre med arbeidet som allerede var i gang. Stedegengjøring og involvering er gode verdier som menigheten jobber etter, og spesielt på Gulset er den gudstjenestefeirende menighet både klar over og stolt av sitt særpreg. Kirkerommet på Gulset var nytt i 2009 og det er svært godt egnet for en moderne gudstjenestefeiring med muligheter både innenfor lyd og bilde. Gudstjenestedeltakelsen på Gulset ligger godt over landsgjennomsnittet, og det er mange frivillige medarbeidere på hver gudstjeneste.

Gudstjenestereformen i Den norske kirke som sådan har ikke fungert like godt som på Gulset. Det er mange forskjellige liturgier som er vedtatt uten at man har klart å involvere frivillige på samme måte som hos oss. Det har blitt gjort et stort arbeid med å tilby forskjellige liturgiske melodier og tekster, men svært få har gått i en folkelig retning. Opplevelsen er at det liturgiske uttrykket i mange kirker ikke har klart å følge med i tiden, men har søkt tilbake til et musikalsk og verbalt uttrykk mange ikke kjenner seg igjen i.

1b: Det som er bra med gudstjenestereformen er først og fremst anliggendet om at hvert sted skulle få en frihet til å skape en gudstjeneste menigheten ville slutte opp om. Menigheter som vår har dermed fått en anerkjennelse for tidligere arbeid.

Dessverre er det mye ved gudstjenestereformen som ikke har fungert godt. Utviklingen har ikke gått i den friere retning som ungdommens kirkemøte etterspurte i sin tid. Variasjonene er som tidligere nevnt gått mye i høykirkelig retning, og mange menigheter har ikke klart å skape en gudstjeneste som folk etterspør. Gudstjenesten har mange steder fått flere ord, større ord, mer alvorlige ord og mindre spontanitet og glede. Det er ikke overraskende at få finner gudstjenesten trostyrkende.

1c: Det er viktig å rette oppmerksomheten mot det musikalske arbeidet og gi en mye større variasjon innenfor flere genre enn den klassisk kirkemusikalske. Det har kommet noen lovsanger inn i Salmeboka, men få lovsangsinspirerte liturgiske ledd. Det er også viktig å jobbe med de enkle meningsbærende ordene og ikke gjøre alt så komplisert.

1d: Når først man finner en lokalt forankret gudstjenesteform er ikke behovet så stort for å lage mange forskjellige former for gudstjeneste. Har man en hovedgudstjeneste og en familiegudstjeneste kommer man langt med å lage mindre justeringer av dem til spesielle dager.

2: Biskopen bør få tilbake myndigheten til å kunne godkjenne liturgier som avviker fra ordningen.

3a: Vi er enige i at kirkerommet skal være åpent «en stund» før gudstjenesten starter, men den siste timen er også en viktig time spesielt for musikalske aktører som skal bidra på gudstjenesten. Det vil alltid være forsangere og kor som gjør de siste øvelser i kirken frem mot gudstjenestestart. Vi ønsker ikke noe påbud om stillhet i kirken før gudstjenestestart.

3e: Vi er enige i at samlingsbønnen kan gjøres valgfri.

3f: I vår gudstjeneste fremsier vi løftesordet fra 1.Joh 1.9 før syndsbekjennelsen og leser Fil 1.6 etterpå. Det fungerer godt, men Salme 103,11-12 vil også fungere godt etterpå. Ordet «Dersom» (1.Joh1.9) forutsetter at noe følger, og det passer bedre før syndsbekjennelsen enn etter. Det fungerer mye bedre pedagogisk enn å bare si «Guds barmhjertighet/miskunn er stor». Ordene «barmhjertig/miskunn» er store og innholdsmettete ord, men dessverre ikke så lett tilgjengelige. Det kan være at dette grepet skaper flere utfordringer enn det løser.

3g og 3h: Vår gudstjeneste bruker andre melodier enn de vi finner innenfor de fem hovedserier. En viktig del av vår liturgi er å gå over i en annen lovsang etter gloria. Skulle vi måtte slutte med det vil det være et stort tap for gudstjenesten. Menigheten etterspør lovsang, og her legger vi ofte inn en eller flere lovsanger.

3i: Nei. Den bør være valgfri.

3j: Å etablere fellesskapet i begynnelsen av gudstjenesten er viktig. Dessverre er det lite i samlingsdelen som appellerer til barna.

4c: Vi er sterkt uenige i dette forslaget til endring. Ved å innføre et fast halleluja-omkved vil mye av rytmen i vår gudstjeneste bli ødelagt. Menigheten har en svært positiv forkynnestradisjon, og salmen før preken er et viktig verktøy som forbereder og komplimenterer prekenen. Dette oppleves utelukkende positivt, og det vil være fremmedgjørende å gå over til et fast halleluja-vers.

4i: Vi reagerer sterkt på forslaget om å prinsipielt skille bønnevandring fra nattverden. Vi har svært gode erfaringer med bønnevandring i forbindelse med nattverden. Dette er en fast del av våre familiegudstjenester og ungdomsgudstjenester. Vi har også en praksis på å tilby forbønn i kirkerommets abside, og ut fra den prinsipielle tenkning som legges frem her vil vi måtte med slutte med det. Dersom vi skal legge bønnevandring utenom nattverden vil vi to ganger i gudstjenesten be folk om å gå fra benkeraden. Dette vil oppleves urytmisk og fremmedgjørende.

5a: Den gudstjenestevante delen av menigheten foretrekker å motta nattverd knelende ved alterringen, men vi ser at det kommer flere til av de mer kirkefremmede når vi har stående intinksjon.

5b: Vi støtter opplevelsen av at ordet «legeme» er noe som brukes om døde ting. Vi vil oppmuntre til å skifte ut «legeme» med «kropp» i hele nattverdsliturgien. På samme måte støtter vi å skifte fra «kalk» til «beger».

5c: Ja

5e: Nei.

6: Vi har ingen kommentarer.

7: Vi har ingen kommentarer.

På vegne av Gulset og Skotfoss menighetsråd.

Bjarte Tysvær

Ole Martin Thelin

Sokneprest

Menighetsrådsleder